

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201878
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6618201878.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: Nadácia Republika Východ, so sídlom 040 11 Košice, Popradská 64/I. - úpadca, IČO: 50 397 605, zastúpený správcou konkurznej podstaty úpadcu: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom 811 08 Bratislava, Šoltésovej 2, právne zastúpený: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., IČO: 36 854 808, so sídlom 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, proti žalovanému TGA TATRY, a. s., so sídlom 060 01 Kežmarok, Hlavné námestie 34, IČO: 36 608 599, zastúpenému: JUDr. Ondrej Lučivjanský, advokát, so sídlom v Košiciach, Štúrova 19, IČO: 35 554 134, o zaplatenie 55.700,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 02.07.2020, č. k. 11C/32/2018 - 367, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žaloba žalobcu opodstatnená nie je. Poukázal na priebeh a výsledky predchádzajúceho konania vo vzťahu medzi stranami sporu, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn.7C/68/2014, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný TGA TATRY, a. s., je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXX, kat. úz. L. V.. Zdôraznil, že predmetom daného konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, a to titulom tvrdenej úhrady kúpnej ceny za tieto nehnuteľnosti, ktorú kúpnu cenu mal uhradiť N.. Q. F. predávajúcemu L. L., a. s. Predmetom konania sa tak stala žaloba na uhradenie pohľadávky pôvodného žalobcu, a to pohľadávka vo výške 55.700,- eur, ktorú darca N.. Q. F. daroval vo forme darovacej zmluvy zo dňa 16.04.2018 obdarovanému Nadácii Republika Východ. Súd prvej inštancie okrem iného poukázal na skutočnosť, že členom Nadácie Republika Východ bol v tom čase aj darca N.. Q. F. a súd mal za to, že uvedené konanie darcu nebolo v súlade so zákonom o nadáciách v zmysle § 32 zákona č. 34/2002 Z. z. Súd túto skutočnosť však uviedol okrajovo, nakoľko počas konania spoločnosť žalobcu vstúpila do konkurzu. Zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal žiadaný nárok. K žalobe nebol doložený žiadny doklad, ktorý by preukazoval úhradu finančných prostriedkov zo strany žalobcu, a to zo strany Nadácie Republika Východ. Súd prvej inštancie vyzýval pôvodného žalobcu, aby predložil doklad o úhrade sumy 55.700,- eur, kde pôvodný žalobca oznámil, že doklady sa nachádzajú u právneho predchodcu N.. Q. F., ktorý je toho práceneschopný. Následne žalobca predložil fotokópie dokladov, a to výdavkový pokladničný doklad zo dňa 22.11.2010 a 12.03.2012, ktoré majú dokladovať úhradu kúpnej ceny v

dvoch splátkach a na ktorých sa nachádza nečitateľná, resp. slabo čitateľná pečiatka, pravdepodobne spoločnosti TGA TATRY, a. s. s nečitateľným alebo slabo čitateľným podpisom príjemcu. Originál týchto dokladov právny predchodca žalobcu predložil nevedel, uviedol, že tieto originály boli ukradnuté N.. Q. F.. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na vyjadrenia N.. Q. F. zo spomínaného predchádzajúceho konania Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/68/2014, kde už vtedy uvádzal, že všetky listinné dôkazy mu boli odcudzené krádežou z jeho kancelárie dňa 28.02.2014, keď aj napriek tomuto v danom konaní predložil 25.03.2019 fotokópie týchto výdavkových pokladničných dokladov, ktoré majú dokumentovať úhradu kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti. Podľa súdu prvej inštancie ide o zreteľom na tieto skutočnosti o doklady fiktívne, ktoré mohol žalobca aj sám vyhotoviť a pri rozhodovaní o veci na ne neprihliadal. Dôkazy takto predložené vyhodnotil ako nedôveryhodné a žalobu preto zamietol. Zároveň poukázal na to, že pokiaľ žalobca tvrdí, že finančné prostriedky za predchádzajúcu kúpu nehnuteľností odovzdal účtovníčke, či pokladničke spoločnosti žalovaného, tak by tieto finančné prostriedky mali byť zaúčtované, avšak nestalo sa tak. Čo sa týka návrhu na výsluch svedkyne p. Ž., súd prvej inštancie nevykonal tento dôkaz, keď poukázal na to, že svedkyňa by sa mala vyjadrovať k davným okolnostiam - výdavkových dokladom vyhotoveným v rokoch 2010 a 2012, nebolo preukázané, že by táto svedkyňa finančné prostriedky prevzala alebo, že by sa na týchto dokladoch nachádzal jej podpis. Tento návrh na vykonanie dokazovania zo strany žalobcu vyhodnotil ako nevhodný v snahe predĺžiť konanie, je si vedomý toho, že originál výdavkových dokladov nemá, tie ktoré predložil do spisu súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôveryhodné v zmysle to, že nebolo zistené, že by išlo o doklady, ktoré by preukazovali úhradu kúpnej ceny titulom uzatvorenia kúpnej zmluvy. Prvoinštančný súd napokon vyhodnotil ako nedôvodnú žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania, ktoré sa konalo dňa 02.07.2020 a ktoré žalobca žiadal odročiť z toho dôvodu, že v jeho priebehu N.. F. prostredníctvom sms správy uviedol, že predsa len má k dispozícii všetky doklady o úhrade kúpnej ceny a navrhoval preto pojednávanie odročiť. Súd prvej inštancie nevyhovet tomuto návrhu na odročenie pojednávania so zdôraznením, že už právny predchodca žalobcu uviedol, že nemá originály predložených dokladov, tieto boli z jeho kancelárskych priestorov odcudzené a so zreteľom na túto situáciu považoval opätovnú žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania za nedôvodnú a prednesenú za účelom predĺžovania prebiehajúceho sporu. So zreteľom na túto situáciu sa súd prvej inštancie ďalej nezaoberal námietkou premlčania žiadaného nároku, ktorú v konaní uplatnil žalovaný. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, alternatívne navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe bolo vyhovené. Žalobca tvrdí, že v konaní čiastočne preukázal úhradu kúpnej ceny predloženými výdavkovými pokladničnými dokladmi z 22.11.2010 a 12.03.2012. Za účelom preukázania úhrady kúpnej ceny dňa 21.06.2019 vypovedal ako svedok pred súdom aj N.. F., ktorý bol spolu s pánom X. Z. kupujúcim podľa kúpnej zmluvy a tiež bol pôvodným vlastníkom pohľadávky z neplatnej kúpnej zmluvy, ktorú daroval žalobca podľa darovacej zmluvy. Pred súdom N.. F. ako svedok uviedol, že originálne doklady boli ukradnuté z jeho kancelárie vo februári 2014 a že úhradu kúpnej ceny vie dosvedčiť účtovníčka žalovaného pani P., ktorej výsluch bol žalobcom navrhnutý ako dôkaz. Vytyka súdu prvej inštancie, že tento dôkaz nevykonal a že ho vyhodnotil ako nevhodný. Poukazuje tiež na to, že počas pojednávania konaného dňa 02.07.2020 súdu oznámil, že prostredníctvom N.. F. vie doložiť doklady o úhrade kúpnej ceny v dodatočnej lehote. Po doručení rozsudku počas plynutia lehoty na podanie odvolania boli dňa 10.08.2020 doručené právnomu zástupcovi žalobcu zo strany N.. F. ďalšie dôkazy, ktoré žalobca predtým nemal možnosť doložiť do konania a súd prvej inštancie mu to neumožnil. Ide pritom o inventarizačný zápis ku dňu 31.12.2012, kde spoločnosť TGA TATRY, a. s., evidovala voči N.. F. pohľadávku od 31.12.2010 vo výške 18.844,- eur titulom kúpnej zmluvy, pričom zostatok pohľadávky po zaplatení jej časti 31.12.2012 je vo výške 9.006,- eur. Ďalej ide o výpis z knihy analytickej evidencie - prehľad účtov ku dňu 31.12.2012, kde spoločnosť žalovaného už evidovala voči N.. F. pohľadávku v spomínanej sume 9.006,- eur a inventarizačný zápis ku dňu 31.12.2009 spoločnosti TGA TATRY, a. s., ktorý účtoval v majetku polovičný podiel pozemkov, ktoré boli predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy, keď druhý spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 vlastnil pán Q.. X. Z.. I. N.. F. všetky originálne vyhotovenia dokladov k úhrade kúpnej zmluvy boli odcudzené, avšak doklady, vrátane účtovných výkazov, má k dispozícii žalovaný, ktorý ich úmyselne do konania nepredložil. Súd nežiadal od žalovaného predloženie dokladov z účtovníctva, z ktorého by bolo možné zistiť, či žalovaný odbržal plnenie od N.. F.. Rovnako súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom účtovníčky pani Žipajovej, ktorá by mohla potvrdiť vyjadrenia Mgr. F. a uviesť, či bola prijatá kúpna cena uhradená a ako bola zaúčtovaná do účtovníctva žalovaného. Predložené dôkazy spolu s odvolaním možno podľa žalobcu

považovať za novoty v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d) CSP, ktoré žalobca bez svojej viny, ako aj v dôsledku konania súdu v rozpore s § 181 ods. 4 CSP, nemohol predložiť. Na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na ust. § 153 CSP so zdôraznením, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Žalobca iniciatívne do konania žiadne listinné dôkazy na svoju obranu alebo preukázanie svojich tvrdení nepredložil, následne predložil ťažko čitateľné a nedôveryhodné fotokópie pokladničných dokladov po výzve súdu. Žalovaný považuje takéto konanie žalobcu za účelové a špekulatívne, čo nevyvracia ani skutočnosť, že ďalšie doklady o zaplatení kúpnej ceny sa objavili priamo v deň pojednávania na ktorom došlo k rozhodnutiu vo veci samej. Pripustiť nové „dôkazy“ a navyše také, ktoré sú v rozpore s predchádzajúcimi tvrdeniami žalobcu by bolo podľa jeho názoru v rozpore nielen s koncentračnou zásadou, ale aj zásadou arbitrárneho poriadku a zásadou hospodárnosti konania.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení z 30.10.2020 zotrval na právnej argumentácii vyjadrenej v podanom odvolaní.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

7. Ako je zrejmé z obsahu spisu, predmetnému konaniu o vydanie bezdôvodného obohatenia predchádzalo dňa 22.11.2010 uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi predávajúcim spoločnosťou TGA TATRY, a. s. Košice a kupujúcimi N.. Q. F. a Q.. X. Z.. Predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti vtedy vedené na LV č. XXX, kat. úz. L. V., parc. CKN XXXX/X - ostatné plochy vo výmere 6566 m² a parcela CKN XXXX/X - ostatné plochy vo výmere 10205 m² s tým, že kupujúci tieto nehnuteľnosti nadobudli do podielového spoluvlastníctva. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene vo výške 55.700,- eur, ktorá sa mala stať splatnou do 3 dní od písomnej výzvy predávajúceho doručenej kupujúcim na účet predávajúceho, resp. v hotovosti do pokladne predávajúceho (čl. III. bod 2 kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2010).

8. V predchádzajúcom konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/68/2014 v spojení s konaním Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/90/2017 bolo právoplatne určené, že žalovaný (vtedy v procesnom postavení žalobcu) je výlučným vlastníkom uvádzaných nehnuteľností po vyhodnotení, že kúpna zmluva zo dňa 22.11.2010 je neplatná, keďže K. V. v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy už skončilo funkčné obdobie predsedníčky predstavenstva spoločnosti žalovaného. Súdly zároveň zistili, že N.. Q. F. (vtedy žalovaný v 1. rade), ktorý v minulosti pôsobil vo funkcii predsedu dozornej rady spoločnosti TGA TATRY, a. s., pomery v tejto spoločnosti dobre poznal a bol to on, ktorý navrhol nomináciu K. V. do predstavenstva spoločnosti. Súdly tak vyhodnotili, že N.. Q. F. mal mať a mal vedomosť o tom, že za túto spoločnosť pri uzatváraní kúpnej zmluvy konala osoba, ktorá na to už nemala oprávnenie.

9. V prejednávanej veci žalobca požadoval vydať zaplatenú kúpnu cenu v rozsahu 55.700,- eur s tým, že N.. Q. F. ako zakladateľ a štatutárny zástupca Nadácie Republiky Východ dňa 16.04.2018, daroval tejto spoločnosti pohľadávku vo výške 55.700,- eur voči žalovanému z titulu tvrdeného bezdôvodného obohatenia.

10. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu nemuselo byť rozhodnutie vo veci samej v jeho prospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

11. Keďže žalobca spolu so žalobou nepredložil žiaden doklad preukazujúci, že z jeho strany (či zo strany jeho právneho predchodcu) bola z titulu kúpnej zmluvy zo dňa 22.11.2010 zaplatená dohodnutá kúpna cena, súd prvej inštancie ho vyzval v tejto súvislosti na predloženie dôkazov preukazujúcich tieto tvrdenia, a to výzvami zo dňa 28.01.2019 a 12.03.2019-.

12. Žalobca následne predložil prvoinštančnému súdu kópie dokladov označených ako výdavkový pokladničný doklad zo dňa 22.11.2010 a 12.03.2012, podľa ktorých účelom platby sumy 2x 27.850,-eur bolo doplatenie kúpnej ceny za predaj pozemkov. Tieto doklady sú opatrené nečitateľnou (resp. slabo čitateľnou) pečiatkou spoločnosti žalovaného, ktorej mali byť finančné prostriedky vyplatené a nečitateľným podpisom konkrétnej osoby príjemcu týchto prostriedkov.

13. Aj podľa odvolacieho súdu, na existenciu týchto dôkazov o tvrdenej úhrade kúpnej ceny, súd prvej inštancie opodstatnene v konaní neprihliadal. Nie nepodstatným je v tomto smere zistenie, že žalobca nedisponuje čitateľnými originálmi oboch výdavkových pokladničných dokladov predložených dňa 25.03.2019 a navyše, už v spomínanom predchádzajúcom konaní Okresného súdu Poprad sp. zn. 7C/68/2014 N.. Q. Centko zdôrazňoval, že všetky listinné dôkazy týkajúce sa agendy spoločnosti žalovaného, boli dňa 28.02.2014 odcudzené z jeho kancelárskych priestorov. Tieto rozporuplné vyjadrenia opodstatnene vzbudzujú pochybnosť o relevantnosti teraz predložených dôkazov, navyše nie v podobe ich originálu.

14. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu, predstavuje pochybenie z jeho strany. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené vždy v kontexte konania celého.

15. K ďalšej odvolacej námietke žalobcu ohľadom nevykonania navrhovaných dôkazov je potrebné uviesť, že strany sporu majú v civilnom sporovom konaní právo označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie ich tvrdení, avšak súd rozhoduje o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov v ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. V civilnom sporovom konaní je súd povinný zvážiť, ktoré dôkazy je povinný vykonať, pričom dôvodnosť návrhov strán na doplnenie dokazovania posudzuje so zreteľom na to, či a v akom rozsahu je potrebné doplniť terajší stav dokazovania. Nevykonanie dôkazov navrhnutého stranou sporu, resp. vykonanie iného dôkazu na zistenie skutkového stavu veci, nemožno považovať za postup, ktorým by súd strane sporu odňal možnosť konať pred súdom (R 6/2000). Platí to aj o takom dôkaze, ktorý strana sporu zo svojho subjektívneho pohľadu považuje za dôležitý. Rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, patrí výlučne na posúdenie súdu a nie strany sporu (ust. § 185 ods. 1 CSP).

16. Je zrejmé, že žalobca v priebehu sporu označil osobu účtovníčky spoločnosti žalovaného pani P. na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 21.06.2019. Pri odročení pojednávania na ďalší termín súd prvej inštancie uložil stranám zabezpečiť prítomnosť svedkov, ktorých v konaní navrhujú vypočuť (§ 197 CSP). Prítomnosť tejto svedkyne žalobca na ďalšom pojednávaní nezabezpečil a súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil dôvody, pre ktoré návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol.

17. Nie je dôvodná ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu v zmysle tom, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania konaného dňa 02.07.2020, v priebehu ktorého právnenému zástupcovi Mgr. Q. F. prostredníctvom sms správy oznámil, že predsa len disponuje dokladmi o úhrade kúpnej ceny, ktoré aj chce v konaní predložiť. Súd prvej inštancie správne v tejto súvislosti poukázal na časové okolnosti sporu, keď konanie sa začalo dňa 23.04.2018 a žalobca mal nepochybne dostatočný priestor na to, aby splnil svoju dôkaznú povinnosť. Odvolací súd pritom prihliada na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité (§ 366 CSP) len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia

súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom tieto podmienky so zreteľom na uvedené v prejednávanej veci vo vzťahu k žalobcovi splnené neboli.

18. Odvolací súd tak vo vzťahu k prezentovaným odvolacím námietkam žalobcu nezistil, aby postupom súdu prvej inštancie došlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP).

19. Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplne odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Riuz Torija c/ Španielsko z 09.12.0994).

20. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacom výroku o trovách konania, odvolací súd vzhľadom na všetky tieto dôvody rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP prihliadajú aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

21. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. S ohľadom na výsledok odvolacieho konania patrí žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu vzniknutých trov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).